

مصاحبه

صدرنشینی حاصل
ایمان مان به آینده بود

صادقی: اینجا دیگر
نباید جا بزینم

سعید صادقی که از وقتی به پرسپولیس آمده مصاحبه نکرده بود بالاخره به حرف آمد و درباره انتقادهایی که در طول فصل از او می‌شد این‌طور گفت: من اصلاً به آن حرف‌ها کاری ندارم و توجه نمی‌کنم. الان پیراهن پرسپولیس را با افتخار در اختیار دارم و وظیفه من است که با احساس مسئولیت بالا بهترین تلاش خودم را داشته باشم. قطعاً یک قهرمانی بزرگ هدف همگی ماست و انتظار داریم بتوانیم با بالاترین انگیزه و توان هواداران خودمان را خوشحال کنیم.

او درباره شانس دوباره قهرمانی تیمش گفت: ما منتظر فرصت بودیم. می‌دانستیم که این فرصت نصیب ما خواهد شد. در تمرین روز گذشته گفتیم که ما باید هر سه بازی را ببریم و کاری به دیگر تیم‌ها نداشته باشیم. باید از بازی جوانمردانه و جسورانه ملوان هم تشکر کنیم. لیگ فوق‌العاده‌ای داریم و این را در نتایج تیم‌ها مقابل هم می‌بینید. تیم‌های مدعی برابر تیم‌هایی امتیاز از دست دادند که شاید تصور آن را نمی‌کردند و در نهایت اما همه چیز به سمتی پیش رفته که سه هفته داغ و هیجان‌انگیز باقی مانده است. الان همه چیز در دست خودمان است. اینکه بتوانیم طی سه بازی باقیمانده برابر حریفان قابل احترام خودمان به نتیجه برسیم و در نهایت برنده این ماراتن شویم. سخت اما لذتبخش و شدنی است. چون ما این هدف را دنبال می‌کنیم و سخت برای آن تلاش خواهیم کرد.

شماره ۲۱ سرخ‌ها درباره سه بازی بعدی هم توضیح داد: هم گل گهر و هم دو حریف دیگر ما سخت و حساس خواهند بود. تمرکز ما روی کار خودمان است. به چیزی جز نتیجه مطلوب در این بازی‌ها فکر نمی‌کنیم. باید بتوانیم به ۹ امتیاز در لیگ برتر برسیم. ۹ امتیاز تا قهرمانی فاصله داریم و این چیزی است که همیشه زیر لب تکرار می‌کنیم. نتیجه یک فصل تلاش الان در گرو ۳ بازی است. فصل پرماجرایی را پشت سر گذاشتیم. روزهای سخت و عجیب. همه چیز را با خودمان مرور می‌کنیم و می‌گوییم اینجا جایی نیست که بخواهیم جا بزینم. پس با حمایت هواداران و مدیریت و تدابیر کادرفنی و تلاش بازیکنان باید برویم برای رسیدن به این ۹ امتیاز. دیگر نباید با ما و اگر و نگرانی کار را دنبال کنیم. جدول یک بار دیگر به نفع ما شده و این حاصل ایمانی بود که به آینده داشتیم و برای آن تلاش کردیم. بالاترین انگیزه و توان می‌جنگیم.

دانیاال اسماعیلی فر

تشنه اولین پاس گل در جام حذفی

بازی رفت مقابل حریف سیرجانی برای او اتفاق تلخی به همراه داشت و قبل از اعلام پایان نیمه اول به دلیل مصدومیت مجبور به ترک زمین شد. در جام حذفی ابتدا ۱۰۶ دقیقه برابر ون پارس به میدان رفت سپس مقابل سپاهان یک خط جلوتر آمد و ۶۷ دقیقه بازی کرد. پس از عملکرد خوب در دربی، تلاش می‌کند تا این بار در سومین تجربه خود در جام حذفی، موفق به ثبت پاس گل شود.

علیرضا پیرانونی

دلجویی از هواداران رقیب

شماره ۱ قرمزها عملکرد خوب خود را در دربی با حرکتی عجیب پس از بازی زیر سؤال برد اما همان روز مصاحبه‌ای انجام داد و از هواداران استقلال عذرخواهی کرد تا بحث محرومیت او کمرنگ شود: «هواداران استقلال ببخشید ولی واقعاً فوتبال با همین چیزها قشنگ است. من هیچ بی‌احترامی به استقلال عزیز و هوادارانش ندارم و می‌دانم که آنها هم من را دوست دارند ولی یک موقع‌هایی هم هست که یک کارهایی دست خودمان نیست. همه من را می‌شناسید.»

مهدی ترابی

غروری در استقلالی‌ها ندیدم

وینگر پرسپولیس درباره عملکرد استقلالی‌ها که برخی اعتقاد داشتند همراه با غرور بوده گفت: «نمی‌توانم درباره این مسئله صحبتی داشته باشم. این سؤال را باید از خود بازیکنان این تیم پرسید. خود من به‌عنوان کسی که در این بازی مقابل استقلالی‌ها بازی کرده چیز خاصی ندیدم. حرکتی از بازیکنان حریف سر نزد که حس کنم آنها با غرور وارد زمین شده‌اند. به هر حال دربی شرایط متفاوتی با دیگر بازی‌ها دارد و ممکن است عملکرد بازیکنان در آن متفاوت باشد.»

در چهار هفته گذشته با وجود پیروزی‌های متوالی پرسپولیس، از زبان یحیی و بازیکنانش می‌شنیدیم که «ما دنبال پیروزی هستیم اما سرنوشت قهرمانی دست ما نیست و باید منتظر لغزش سپاهان و استقلال باشیم» اما استقلال به دست خودشان لغزید و سپاهان تحت فشار این برد بزرگ از پس ملوان بر نیامد تا سرنوشت قهرمانی دوباره دست پرسپولیس بیفتد

پرسپولیس در موقعیتی آشنا و تاریخی

سرنوشت قهرمانی را ما رقم می‌زنیم

گزارش

محمد قراقرز
روزنامه نگار

شکست دقیقه نودی مقابل سپاهان در بازی فینال گونه آخر سال، همه پرسپولیسی‌ها را ناامید به تعطیلات فرستاد. آنجا وقتی اختلاف ۵ امتیازی با سپاهان تبدیل به ۳ امتیاز عقب افتادگی از این تیم شده بود، هواداران هیچ امیدی به بازگشت نداشتند و قهرمانی را از دست رفته می‌دانستند. انتقادهای از یحیی و تیمش شروع شده و عقب افتادن از استقلال و سپاهان با انواع و اقسام نقدهای فنی و غیرفنی مثل یک پتک بر سر گل محمدی و مجموعه‌اش فرود می‌آمد.

به سطر اول برمی‌گردیم. جایی که همه از قهرمانی پرسپولیس ناامید شده و می‌گفتند یحیی برای دومین سال متوالی در گام‌های آخر کم آورد و جام را دودستی به حریفانش تقدیم کرد اما انگار این «همه» شامل مجموعه تیم پرسپولیس نمی‌شد. در واقع همان قدر که هواداران، اهالی فوتبال و رسانه‌ها قهرمانی پرسپولیس را از دست‌رفته و نزدیک به غیر ممکن می‌دانستند، گروه فنی و بازیکنان بدون در نظر گرفتن پیش بینی‌ها و گمانه‌زنی‌ها برای خودشان هدف‌گذاری کردند.

در اولین تمرین سال جدید یحیی رو به بازیکنانش کرد و با اشاره به شکست تلخ مقابل سپاهان گفت: نمی‌خواستم شب عید حال‌تان را خراب کنم و بعد از آن باخت هیچ حرفی نزد اما واقعاً مقابل سپاهان خوب نبودیم و البته اتفاقات بازی هم به ضرمان شد اما هنوز هیچ چیز تمام نشده. ما هنوز

شانس قهرمانی داریم و تا هفته آخر و بازی پایانی برای هدف‌مان می‌جنگیم و ناامید نمی‌شویم. ما کوتاه نمی‌آییم چون حق نداریم کم بیاوریم. باید کار کنیم. تمرینات بهتر و باکیفیت‌تری داشته باشیم و هر بازی را به شکل یک فینال نگاه کنیم و در هر مسابقه برنده از زمین بیرون بیاوریم و منتظر امتیاز دادن دو تیم دیگر باشیم. درست در همین نقطه بود که پرسپولیس تصمیم به بلند شدن از جایش گرفت و در چهار مسابقه متوالی برنده شد که آخرینش دربی فینال گونه اخیر بود. پرسپولیس برد، برد، استقلال عقب افتاد و سپاهان چهار امتیاز از دست داد تا در فاصله سه هفته مانده به پایان فصل ورق به سود سرخ‌ها برگردد.

در تمام این چهار هفته و با وجود پیروزی‌های متوالی پرسپولیس، از زبان یحیی و بازیکنانش می‌شنیدیم که «ما دنبال پیروزی هستیم اما سرنوشت قهرمانی دست ما نیست و باید منتظر لغزش سپاهان و استقلال باشیم» اما استقلال به دست خودشان لغزید و سپاهان تحت فشار این برد بزرگ

از پس ملوان بر نیامد تا سرنوشت قهرمانی دوباره دست پرسپولیس بیفتد.

اینجا اما نقطه‌ای آشنا برای پرسپولیسی‌ها به‌عنوان پرافتخارترین تیم لیگ برتر است. تیمی که ۷ بار قهرمان این رقابت‌های فرسایشی شده و در مجموعه‌اش مربی و بازیکن سابقه قهرمانی لیگ دارد خوب می‌داند رسیدن به چنین موقعیتی آن هم در فاصله سه هفته مانده تا پایان فصل همان قدر که سخت به دست می‌آید ممکن است با راحتی از دست برود.

واقعیت اینک اختلاف ۲ و یک امتیازی با دیگر مدعیان قهرمانی هر آن ممکن است از دست برود و پرسپولیس دوباره در همان موضع ضعف قرار بگیرد پس «موقعیت برنده» را باید دودستی چسبید و رها نکرد.

غیر از لیگ اول حرفه‌ای و قهرمانی‌های مقتدرانه پرسپولیس با برانکو و یحیی طی فصول شانزدهم، هفدهم و نوزدهم، این تیم سه قهرمانی خود را در موقعیت‌های نسبتاً مشابه به دست آورده و تجاربی گرانها و درس‌هایی تاریخی از این قهرمانی‌ها اندوخته

است.

پرسپولیسی‌ها هیچ‌گاه لیگ هفتم حرفه‌ای و آن بازی فینال گونه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۸۷ را از خاطر نمی‌برند. در لیگ ۳۴ هفته‌ای پرسپولیس با کسر ۶ امتیاز از سوی فیفا جریمه شد و سرنوشت قهرمانی به بازی آخر مقابل رقیب مستقیم در راه کسب جام کشید.

سپاهان ۵۸ امتیازی در صدر ایستاده و پرسپولیس ۵۶ امتیاز داشت که گل دقیقه ۹۶ سپهر حیدری سرنوشت‌را به سود پرسپولیس رقم زد و تیم افشین قطبی بعد از شش فصل قهرمان لیگ برتر شد.

در لیگ هجدهم کار قهرمانی پرسپولیس برانکو به هفته پایانی بازی مقابل پارس جم کشید اما باز سرنوشت قهرمانی دست سرخ‌ها بود و پرسپولیس در صورت پیروزی

مقابل پارس جم تازار قهرمان می‌شد. پرسپولیس ۵۸ امتیازی سه امتیاز بیشتر از سپاهان و ۴ امتیاز بیشتر از استقلال داشت. شکست سرخ‌ها و پیروزی سپاهان می‌توانست هر دو تیم را در امتیاز ۵۸ در شرایطی یکسان قرار

دهد اما تفاضل گل بهتر سپاهان حکم به قهرمانی این تیم می‌داد. هفته‌سی‌ام آن فصل، روز ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۸ استقلال در تهران دو بر یک سپیدرود برد و در صفر مقابل استقلال خوزستان

به امتیاز ۵۸ رسید اما پرسپولیس با تک گل ماریو بودیمیرا ۶۱ امتیازی شد و جام قهرمانی را بالای سر برد.

در لیگ بیستم (۱۴۰۰-۱۳۹۹) هم سرنوشت قهرمانی در هفته پایانی در دست تیم یحیی بود. پرسپولیس ۶۴ و سپاهان ۶۲ امتیاز داشتند اما تفاضل گل سرخ‌ها بهتر بود و با یک مساوی هم می‌شد به قهرمانی رسید اما پرسپولیس روز هشتم مردادماه ۱۴۰۰ با دو گل نوراللهی و عبدی پیکان را شکست داد و با ۶۷ امتیاز قهرمان شد و سپاهان با وجود پیروزی ۲ بر یک مقابل استقلال در تهران با ۶۵ امتیاز به نایب قهرمانی رسید.

حالا دوباره سرنوشت قهرمانی به دست پرسپولیس افتاده و سه برد متوالی دیگر فارغ از اینکه سپاهان و استقلال چه نتایجی بگیرند حکم به قهرمانی قطعی آنها خواهد داد.

ZOOM

دیل قهرمانی با این تیم شدنی است
۶ بازی را ببرید و دو جام بگیرید!

پرسپولیس برای قهرمانی در لیگ برتر فقط و فقط باید در سه بازی آینده خود مقابل گل‌گهر سیرجان، پیکان و نساجی قانمشهر پیروز شود. اتفاقی که از این تیم باروچی و صاحب پتانسیل برمی‌آید. بازیکنان و کادرفنی پرسپولیس آنقدر باتجربه هستند که این موقعیت برتر را برای دومین بار در این فصل آن هم در سه قدمی جام از دست ندهند اما کوچکترین لغزش، از دست دادن تمرکز و تکرار اشتباهات هفته‌های نخست نیم فصل دوم می‌تواند رویای قهرمانی را در سه قدمی جام تبدیل به سراب کند.

پرسپولیس اما مثل سال ۱۳۸۷ و ۱۳۹۸ در یک موقعیت مهم و فوق‌العاده قرار گرفته است و امکان دیل قهرمانی دارد. یحیی گل محمدی بعد از علی بروین و برانکو ایوانکوویچ می‌تواند جدا از قهرمانی لیگ برتر با قهرمانی جام حذفی دیل کرده و در پایان همین فصل به افتخارات برانکو دست یافته و با در نظر گرفتن برخی جزئیات مثل تعداد پیروزی و نتایج دربی از این مربی کروات عبور کند. پرسپولیس جدا از بازی گل‌گهر در یک چهارم نهایی حذفی و عبور از این مرحله تنها دو بازی دیگر در نیمه‌نهایی و فینال خواهد داشت و درست مثل لیگ برتر در این جام هم نیاز به سه پیروزی دیگر دارد تا در جامی که یحیی تاکنون در مقام سرمربی پرسپولیس به آن نرسیده، قهرمان باشد. روی کاغذ، پیروزی در شش بازی حساس و فینال گونه برای این پرسپولیس دشوار نیست اما نیاز به عزم جدی، اتحاد، همدلی و ارائه فرمی شبیه همین دربی اخیر دارد.

